

the River

It's all about Jesus!

Pastor Chris

10 februari 2008

Kalibreren Terugkeer naar Gods Origineel Ontwerp

Deel 2: Ontworpen om vrij te zijn

Verleden week zijn we gestart met een eerste reeks predikingen die handelen over het kalibreren, het ijken, het terugkeren naar Gods origineel ontwerp. We hebben toen gesproken over het feit dat God ons ontworpen heeft om in Zijn tegenwoordigheid te zijn. Herinner u dat we het verhaal van Mozes gelezen hebben in Exodus 33. Heer als Gij niet met ons meegaat, dan gaan wij ook niet verder. En God beloofde Mozes, "Ik zal met u meegaan en u rust geven". We hebben ook gelezen in Psalm 46 dat wanneer de wereld in brand staat, wanneer de chaos rondom ons niet meer is uit te houden we ons moeten ontspannen en weten dat Hij God is, met andere woorden, dat God nog altijd de controle behoudt. Wie heeft er deze week een uiltje gevangen? Wel hier is huiswerk voor deze week: Vang een uiltje als je vermoeid bent.

Wat was de betekenis ook alweer van het woordje ijken/kalibreren. "het controleren, het aanpassen of bepalen d.m.v. een vergelijking met de standaard" of nog "het toetsen aan de gestelde eisen, ze indien nodig en mogelijk daaraan doen beantwoorden". Vandaag gaan we voor ons kalibreringsproces terug naar Psalm 139 en naar Lukas 8.

Laten we beginnen in Psalm 139:13-16. Ik wil vandaag uw aandacht vestigen op vers 16 die stelt dat al onze dagen al opgetekend waren nog voor dat er eentje van bestond. Het is een beetje zoals bij ons vaders als je aan het kraambed staat. Waar denk je aan als de kleine geboren wordt? Je denkt natuurlijk niet aan de keren dat je hem of haar moet tuchtigen. Je denkt niet aan de moeites en de pijnen die het grootbrengen van het kind met zich mee zullen brengen. Toen ik daar aan het kraambed stond en Eveline, en daarna Elise en nog later Samuel geboren zag worden dacht ik aan de mogelijkheden die elk van deze kinderen zou krijgen. Ik dacht aan het feit dat op een dag zij God zouden aanvaarden als hun Heer en Redder, ik dacht aan de dingen die zij voor de Heer zouden

kunnen doen, ik speculeerde over het plan dat God met deze kinderen had. In Psalm 139 lezen we net hetzelfde. God knuffelt de baby en heeft gedachten over deze uk, net zoals jij en ik dat hadden toen onze kinderen geboren werden. Het verschil is dat God dit kind, jij en ik, gekalibreerd heeft om iets grootst voor Hem te doen. De mogelijkheden die wij hebben zijn onbeperkt. Dat is altijd goed om te weten en het is ons vertrekpunt in het kalibreringsproces. God heeft ons ontworpen en heeft een plan voor ons leven.

Laten wij naar Lukas 8 gaan vanaf vers 26 waar Jezus een bezetene geneest. We kunnen dit verhaal ook lezen in Matteus 8 en Marcus 5. Matteus spreekt van twee gevaarlijke mannen die bezeten waren en Markus vertelt ons dat het om een kudde van om en bij de 2000 varkens ging. Dat moet daar serieus gestonken hebben, letterlijk en figuurlijk. In ieder geval, Jezus bevindt zich hier in het noorden van Israel aan de overkant van het meer in het land van de Gerasenen. De streek wordt ook de dekapolis genoemd. Het is de streek van de tien (deka) steden (polis).

Maar voor we verder gaan, wat belangrijk is, is te verstaan dat geestelijke zaken niet kunnen opgelost worden met menselijke methodes. Geestelijke zaken moeten met geestelijke wapens aangepakt worden. We moeten God inschakelen. Er zijn twee dingen die uit dit verhaal moeten onthouden worden.

Ten eerste moeten we **Jezus toelaten Zijn werk in ons te beginnen**. Jezus is niet alleen gekomen om ons te redden maar Hij is ook gekomen om ons vrij te zetten van elke demonische gebondenheid. Hier is iets om over na te denken: wie van jullie ontdekten dat je na de wedergeboorte van sommige aspecten van jullie leven nog steeds een zootje maakten. Na mijn wedergeboorte ontdekte ik dat ik nog steeds trots was, lustvol, of een probleem had met zelfbeheersing, nog steeds woedeaanvallen had. Maar laat me u vertellen dat God niet zal toelaten dat we blijven stilstaan, dat we niet zullen groeien naar volwassenheid. Redding van onze zielen is het nummer 1 maar daarna zal God beginnen werken aan al die andere aspecten in ons leven.

Laten we vers 27 nog eens bekijken. "Toen Hij aan land gegaan was, kwam Hem een man uit de stad tegemoet ..." Ik stel me de vraag wat er door deze man zijn hoofd moet gegaan zijn. Wat dacht Hij toen hij hoorde dat Jezus onderweg was? Waar worstelde hij mee? Uiteraard wist de vijand dat de Messias op weg was naar de stad en laat mij u vertellen dat de vijand niet wilde dat Jezus die dag naar de stad op weg was. Maar deze man had echter een beslissing genomen. Hij zou kost wat kost naar de rand van de zee, een stijger of de kade gaan. Het gerucht had de ronde gedaan dat de Messias op weg was en onze man zou Hem daar ontmoeten. Elke keer je Jezus ontmoet is een gelegenheid om bevrijd te worden. Wij moeten geen speciale afspraak maken bij de Here Jezus. Elke keer we Hem ontmoeten, in de kerk, thuis, in de wagen, is een gelegenheid om bevrijd, vrijgemaakt te worden. Wat er dient te gebeuren is het volgende: we moeten Jezus toelaten Zijn werk in ons te beginnen. Laatst vroeg iemand mij nog, "Kunnen wij nog demonisch gebonden zijn na de wedergeboorte? En indien ja, hoe is dat dan mogelijk want Jezus woont toch in mijn hart"? Een simpele verklaring is deze, wij zijn wedergeboren in onze geest. Die is volkomen nieuw gemaakt maar onze zielsdimensie, onze gedachten, onze wil en onze emoties, dat is een ander paar mouwen. Ja, ik ben op weg naar de hemel, ja ik ben een volgeling van Christus maar de manier waarop ik denk, de manier waarop ik mijn emoties hanteer, die manier waarop ik mezelf in bedwang hou,

is nog niet geheiligd. Zal ik God toelaten mij te ontmoeten, zal ik Hem toelaten Zijn werk in mij te beginnen!? Wij moeten regelmatig ontmoetingen hebben met God om vrijgemaakt te worden. Er zijn zaken die we tegenkomen in het leven waar we komaf moeten mee maken, zaken zoals pijn en verdriet door omstandigheden, teleurstellingen als gevolg van wat mensen ons aandoen ... Vandaag moeten wij een beslissing nemen of wij vrijgemaakt willen worden, willen wij bevrijdt worden.

In vers 28 zegt de bijbel dat hij een kreet uitstiet en aan de voeten van Christus neerviel. Dit is duidelijk een teken van onderwerping. De man ontdekte dat hij een ontmoeting had met God. Hij onderwierp zich aan het werk van de Here Jezus. Hij koos om aan de voeten van Jezus neer te knielen. De demonen wilden dat hij het op een lopen zette, dat hij wegluchtte maar hij riep om hulp.

Vers 30-33 een talrijke kudde, Lucas spreekt van 2000 varkens. De demonen vroegen toestemming om daar in te mogen varen. Dat is wel degelijk een van de belangrijkste gebeden die een mens kan bidden. Jezus, ik geef U de toestemming, Jezus, ik geef u de toestemming om Uw werk in mij te beginnen. Ik geef U de toestemming om Uw werk in mijn leven te beginnen. En er zijn genoeg dingen in ons leven die verbouwd mogen worden, houdingen, denkwijzen, noem maar op. Dit is absoluut geen moeilijke theologie. We moeten gewoon ja zeggen tegen de Heilige Geest als die start ons leven te veranderen.

Ten tweede moet we **Jezus toelaten zijn werk te beëindigen**. Sommige zaken zijn in een mum van tijd opgelost. Andere duren weer wat langer, een paar dagen, maanden, jaren misschien en dan zijn er nog zaken die generaties lang meedragen worden.

Vers 34-35 de bijbel zegt dat de stadsmensen bevreesd werden. Waarom werden zij bevreesd? Van wat waren ze bang? Das toch wel straf zeker. Dit is nu net de man die iedereen terroriseerde, die een hele stad in zijn macht had. Gisteren voordat Jezus op het toneel verscheen, moesten ze bevreesd zijn, vandaag toch niet, de man zat aan de voeten van Jezus, gekleed en goed bij zijn verstand, zo mak als een lammetje.

Maar nu zijn ze bevreesd en vragen ze Jezus de plaats te verlaten. Zij kozen voor de economische zekerheid ipv de vrijheid die de Messias wou geven. Het gaat hier om ongeveer 2000 varkens. Dat vertegenwoordigd een enorme smak geld. Als ze Jezus toegelaten hadden zijn werk te doen, had Hij waarschijnlijk nog zoveel meer gedaan.

Jezus bood hen de vrijheid aan maar zij konden het niet begrijpen. Het was iets ongewoon. Het antwoord was net iets anders dan wat men verwacht had. Hoe dikwijls doet God iets ongewoons in ons leven. Maar we kunnen of willen het niet aanvaarden omdat de oplossing nu net buiten ons vertrouwensveld ligt. Je kent waarschijnlijk van die mensen die steeds weer opdagen om voor hetzelfde probleem gebed te vragen. Omwille van een of andere duistere reden kunnen zij niet loskomen van de gebondenheden in hun leven. Deze gebondenheden controleren hen, ze zijn bang voor de gevolgen, de veranderingen, ze trekken zich terug, ze weerstaan Jezus' werk in hun leven. Het is normaal om weerstand te bieden aan de vrijheid, wij moeten een mentale beslissing nemen. Kijk, gevangenen die 10 tot 20 jaar in de gevangenis hebben doorgebracht, hebben het na hun vrijlating bijzonder moeilijk om terug aan de nieuwe omgeving aan te

passen. Jaren aan een stuk heeft men hen verteld wanneer ze konden opstaan, wanneer de maaltijden te nuttigen, wanneer een douche nemen, wanneer naar het werk vertrekken. De vrijheid is net iets te veel voor deze mensen, het is bijzonder moeilijk om zich daaraan aan te passen.

Het is best mogelijk om u aan te passen aan een leven in gebondenheid. Bovendien lijkt vrijheid alles behalve de norm te zijn. Het is niet normaal om in slavernij te leven. Het is niet normaal om als een gevangene te leven

Beste mensen, laat het transformatie proces maar beginnen en laat Christus zijn werk afmaken. Amen.